

2_2017

Arken

NORGES
UNGE
KATOLIKKER

NORGES UNGE KATOLIKKER
MIN DRØMMEJOBB

Arken er Norges Unge Katolikkers blad for barn og unge i alderen 4-12 år.

Norges Unge Katolikker (NUK) er en landsdekkende sammenslutning av katolske barne- og ungdomslag som har sitt utspring i de katolske menighetene i Norge.

NUK er et fellesskap hvor barn og unge har sin egen plass og kan treffe andre katolikker.

NUK som organisasjon baserer sitt arbeid på tro- skap til Kirken, og arbeider i samråd med bisko- pene på stiftsplan, og sogneprestene i de enkelte menighetene.

NUK støttes av biskopene i de tre katolske stiftene i Norge.

Til grunn for alt NUKs arbeid ligger de tre nøkkel- begrepene Tro, Fellesskap og Handling slik det er beskrevet i organisasjonens formålsparagraf.

Redaksjon:

Jennie Vu (redaktør)
Anna Selmer Olsen
Marta Bivand
Johanna Bivand
Duc Khiem Nguyen
Karol Michalczyk (layout)
Maria Ruiz Ulltveit-Moe
Sara Tørnquist
Gabriela Beukers

Bidragstyttere:

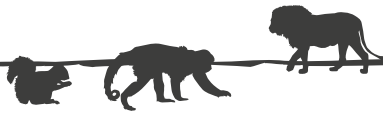
Iwona Lipinska
Mathias Bruno Ledum

Forsidebilde: Lotte Meijer / unsplash.com

Utgiver: Norges Unge Katolikker
Adresse: Akersveien 16a, 0177 Oslo
Konto: 3000 16 91399
Telefon: 232 19 540
Fax: 232 19 543
Epost: nuk@nuk.no
Web: www.nuk.no
Trykk: Krona Trykk

I ARKEN

Leder	3
Min drømmejobb	4
Emanuel tjener fellesskapet	6
Saras tanker	8
Oppgaver for de yngste	10
Sommerleir	12
Helgentegneserie: St. Jeanne d'Arc	14
Oppgaver for de eldste	16
Prestekall – er det en jobb?	18
Norsk-polsk tekst: Å være misjonær kan også være arbeid	20
Det kreative hjørnet: Gro karse!	22

KJÆRE FORELDRE!

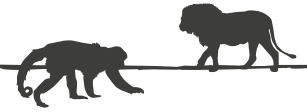
Dette bladet handler om min drømmejobb. Tenk da vi var små, hadde vi håp om drømmer som virker urealistiske nå i det voksne livet. Som barn kunne vi la fantasien vokse uten noe eller noen som satt grenser. Hadde det ikke vært flott om det ikke var noen hinder for drømmene våre?

Det er som å få enn ball i trynet når man finner ut at tannfeen ikke finnes. Slik er det dessverre med jobb- og karrierelivet også. Noen ganger er det vondt og vanskelig å få vite sannheten. Du må stadig lære og ting viser seg kanskje å være noe annet enn det du så for deg. Vi blir ofte møtt av yrker bare fra deres beste sider. Lite vet vi hva som gjemmer seg bak gardinene. Det er kanskje derfor man ofte velger det som er kjent og trygt. Da taper man mot frykten for å feile.

Jeg tror at Gud vil det beste for oss alle. Når vi ber om å være sterk vil Han kanskje gi oss vanskelige valg for å vise at vi er sterke, at vi klarer å ta den utfordringen. Hvem vet hva Gud har planlagt for oss? Er det sånn at Han vil at det skal skje store ting mot hver og en av oss – Nei det går ikke. Mange drømmer kanskje om å redde liv og bli lege, mens andre har håp om å bli fotballspiller. Man blir vel vanligvis lei seg om det ikke går slik man vil. Da må man nok prøve noe nytt, for det å være lat og ikke jobbe er i hvert fall ikke planen vår. Vi må delta i samfunnet på en eller annen måte.

Uansett hva jeg ender opp som, vil jeg ha en historie å fortelle. Noen ganger tar det lengre tid å finne ut hva du skal bli!

**Hilsen
Jennie Vu**

Av P. Khiem Duc Nguyen. Foto: flickr.com.

Min drømmejobb

Å dagdrømme om hva vi ønsker å bli, er noe de fleste av oss gjør. Noen er allerede ganske bestemt på hva drømmejobben er mens de enda er liten, mens andre skifter mening med alderen. Før du leser videre, spør deg selv hva du egentlig vil bli og hvorfor.

Jeg husker ikke selv hva jeg ønsket å bli da jeg var rundt fem år. Takket være min mor kunne jeg bringe de glemte minnene til live igjen. Hun sa at jeg stadig kikket opp mot himmelen og stilte utallige rare spørsmål. "Hvorfor er himmelen blå? Hva er det som skinner på himmelen? Eller hvor lang er avstanden fra jorden til månen?" Jeg hadde plaget henne lenge med slike spørsmål, kunne hun bekrefte.

Det kan være bakgrunnen til min interesse for det utenomjordiske at min guttedrøm var å bli astronaut. Denne drømmen varte lenge i mitt hjerte, helt frem til familien flyttet til Norge. Da kom jeg over en artikkel om at Norge ikke hadde noen skole for å utdanne astronauter. Man måtte til USA. Videre i artikkelen stod det at det sendes flere tusen søknader hvert år, men kun en håndfull ble astronauter. Da ble jeg lei meg fordi jeg mente

at jeg ikke klarte å oppfylle mange av kravene, blant annet høyde og intelligens. Men den største skuffelsen var at familien hadde flyttet til feil land!

Siden guttedrømmen ble knust, dukket andre alternativer opp. Men ingen av dem ga meg virkelig den samme gleden som å bli astronaut. De første jobbene jeg ville velge, handlet mer eller mindre om å gi meg en trygg fremtid. Ved å flytte fra fattigdommen i Vietnam blir en trygg fremtid ekstra viktig. Det måtte være en jobb med bra lønn som igjen kunne gi meg et stort hus og en flott bil, og fortsatt mer til overs til mange ferier i året.

**”
Etter hvert skiftet drømmen
min fra en trygg framtid til et
lykkelig liv.**

Etter hvert skiftet drømmen min fra en trygg framtid til et lykkelig liv. Da så jeg gradvis at et lykkelig liv involverte andre mennesker. Denne forståelsen kom over meg da jeg observerte hvordan mine foreldre hadde det. De begge hadde jobb, men vi var ikke rike. Vi hadde hus, men kunne ikke dra på

ferie hvert år. Istedenfor var de mye i kirken. Vi var i kirken ikke for å gå i messe, men for å være med på aktiviteter. Det var kor, øvelser på teater, katekese, dans, og så mye mer. Mine foreldre var lykkelige når de var sammen med andre, og jeg ble dratt med på det meste.

//
Dersom prestene er lykkelige i det de gjør, da vil også jeg bli sånn.

Nå som vi var mye i kirken, fikk jeg også oppleve hvordan prestene hadde sine hverdager. De var også tilstede så ofte de kunne på våre aktiviteter og de var glade. Uten å vite det var et frø til prestekall sådd i meg. Det fikk næring og omsorg gjennom aktivitetene og det vokste og ble etter hvert synlig. Til slutt tenkte jeg: "Dersom prestene er lykkelige i det de gjør, da vil også jeg bli sånn." Fra og med den dagen var prestekallet ikke lenger i tvil.

Min drømmejobb har virkelig hatt mange forandringer. Først handlet den om meg, deretter gikk den videre til å hjelpe andre, og til slutt ble drømmejobben ikke lenger en jobb, men et kall.

Og i dag er jeg lykkelig. Likevel kan jeg bli enda lykkeligere for Gud har lovet meg det.

Når jeg i denne stund sitter og reflekterer over min drømmejobb, ser jeg at jeg alltid har gjort det jeg drømmer om. Men når jeg lar Gud veilede meg, blir drømmen mye større og den blir mer interessant. Den gir mening i livet mitt. Og viktigst av alt: den gjør meg lykkelig.

Hun sa at jeg stadig kikket opp mot himmelen og stilte utallige rare spørsmål.

Av Marta Bivand. Foto: Mathias Bruno Ledum.

Emanuel tjener fellesskapet

Emanuel er veldig stolt. Han har nettopp fått rød dusk. Ja, på snoren som korset henger i, når han er ministrant. Hver søndag er Emanuel ministrant sammen med andre barn og ungdommer i menigheten. De hjelper presten under messen.

Idag bar Emanuel lys. Da hadde han en hel del å gjøre. Lys til inngang, lys til Evangeliet, og lys til utgang. Emanuel syns det er gøy når han har oppgaver under messen. For det kan jo være litt kjedelig ellers. Men når han er ministrant har han noe å gjøre. Og det er kjempefint.

Pappa sier at de hjelper presten når de er ministranter. Emanuel tror kanskje presten hadde klart seg uten også. Men, han hadde jo ikke klart å holde to lys selv, og samtidig også lese fra Evangeliet. Så da er det kanskje sant? Det er noen eldre damer i menigheten som i alle fall syns det er god hjelp. Så god, at Emanuel får lov å forsyne seg med gratis saft på kirkekaffen når han vil. Og rett som det er blir det en gratis vaffel eller vårrull også.

I dag har Emanuel og familien hans fetter Johannes på besøk. Johannes er større enn Emanuel, og større enn Therese. Emanuel syns Johannes er kul. Men det er ett problem. Johannes syns det er teit at Emanuel er ministrant. Emanuel blir lei seg.

Han var stolt og glad og fortalte Johannes om den røde dusken. Men Johannes bare smilte. Ikke sånn hyggelig. Nei, det var et sånn, "det der er jo helt dust" smil.

Nå vil ikke Emanuel snakke med Johannes, eller Therese, eller noen andre. Han sittede og sturer under trappen. Hvordan kunne så mye glede bli bare trist og dumt?

Når fetter Johannes skal dra vil ikke Emanuel si ha det. Mamma sier han må si ha det. Hun skjønner ingenting. I hvert fall ikke hvordan Emanuel har det. Emanuel vet det er håpløst, så han stikker hodet fram og sier ha det. Bare for å slippe mer mas. Så setter han seg tilbake under trappen.

Etter at pappa er ferdig med oppvasken etter middag kommer han for å finne Emanuel. Det passer egentlig bra, for Emanuel er litt lei av å sitte under trappen alene nå. Men han er fortsatt lei seg. Han vil ikke si hva det er til pappa. Men han greier ikke å holde tårene tilbake når pappa kommer og setter seg på gulvet ved siden av ham. I armkroken til pappa kjenner Emanuel at både det triste og glade fortsatt er der. De sitter sammen stille litt.

Så sier pappa, "til og med skikkelig bra folk sier dumme ting noen ganger". Emanuel nikker. Pappa fortsetter, "men det blir jo ikke nødvendigvis sant likevel. Og Johannes er virkelig en bra fyr. Han har bare ikke greie på det å ministrere. Da kan det gå sånn". Emanuel smiler. Nettopp, tenker han, nå er det lettere å være Emanuel igjen, og han gleder seg både til neste gang han skal være ministrant og til Johannes kommer på besøk igjen.

Vet du hva en ministrant er? Det er en av dem som hjelper til ved alteret under messen. Ministrantene har drakter, oftest hvite utenpå og svarte under, og et kors rundt på brystet. Ordet ministrant kommer fra latin, ministrere som betyr å tjene. Så ministranter tjener fellesskapet i Kirken ved å hjelpe til under messen. Ministranter hjelper også til når det er dåp eller korsvei eller sakramentstilbedelse i kirken.

Til de voksne:

Snakk med barna om det å delta i messen. Når er det man ser lysene? Hvilke lys er det i kirken? Har dere sett et rødt lys i kirken? Det er evighetslampe ved tabernakelet der Kristi Legeme oppbevares.

Når er det vi hører Evangeliet? Og hvordan merker vi at nå kommer Evangeliet? Legg merke til at vi både reiser oss og synger Halleluja før Evangeliet blir lest (men i fastetiden synges ikke Halleluja).

Snakk sammen om andre deler av messen, hva som skjer, og hva vi gjør når vi står, sitter, kneler, går fram eller gjør Korsets tegn.

Snakk med barna om hva vi kan være med på i kirken som ikke er messer, f.eks. dåp, korsvei eller sakramentstilbedelse. Kanskje dere har vært med på noen av disse før?

Kanskje barna har lyst å prøve å ministrere? Vanligvis får man lov å begynne rett etter å ha mottatt førstekomunion, og noen ganger får man prøve seg litt før. Spør presten i deres menighet.

Av Sara Tørnquist. Tegning: Sara Tørnquist.

Saras tanker

Jeg har lyst til å bli kokk fordi jeg elsker å lage mat. Å være en kokk kan være slitsomt, men også veldig gøy. Jeg liker Mat og Helse på skolen, og jeg liker å se på matprogrammer. Til jul fikk jeg en fin kokebok for barn, og da begynte jeg å lage mat selv. Jeg har laget middag for mamma og pappa to ganger før, og jeg ønsker å gjøre det flere ganger. Jeg liker også å fantasere med mat. Andre ting jeg liker å gjøre er å tegne, lage tullede kostymer, lage historier og lage spill i hodet mitt. Jeg kunne godt tenke meg å være en animatør også.

brannmann og advokat. Jeg har ikke lyst til å sitte i et kontor hele dagen, eller gjøre noe som er faktisk litt farlig.

Det er ikke alltid lett å kombinere en jobb med det katolske livet. Det er noen yrker der man ender opp med å gjøre slemme ting. Som en politimann som bare vil gjøre jobben sin, men ender opp med å drepe noen. Som kokk kan jeg kombinere det katolske livet på forskjellige måter. Jeg kan vise glede i yrket, samarbeide bra med mine medarbeidere,

“*Jeg liker også å fantasere med mat.*”

Før hadde jeg lyst til å være dyrlege eller veterinær, men ikke nå lenger. Ikke at jeg hater dyr, men fordi jeg ikke liker å se dyr dø. Jeg liker heller ikke å se eierne være veldig lei seg. Andre yrker som jeg ikke har lyst til å bli er en sekretær, søppelmann,

ha respekt for dem og være hjelpsom på kjøkkenet. Jeg kan vise respekt til naturen som gir meg ingredienser, og ikke sløse med maten. I tillegg kan jeg kanskje åpne et lite søndagskjøkken så de fattige også kan få mat.

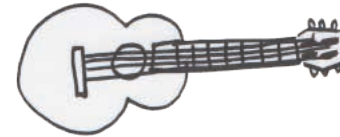
Oppgaver for de yngste

OPPGAVE 1:

Hvilken gjenstand hører til hvilket yrke?

Sett strek mellom gjenstandene og yrkene som hører sammen.

Snekker

Kokk

Lege

Maler

Musiker

OPPGAVE 2:

Under er det listet opp mange forskjellige yrker. Enten er de relatert til et fremkomstmiddel eller noe annet. Plasser dem i riktig boks.

Yrker relatert til et fremkomstmiddel

Andre yrker

Bussjåfør
Brannmann
Ingeniør
Pilot
Trikkefører
Kokk
Kaptein
Bonde
Lege
Taxisjåfør
Artist
Sekretær
Vognfører
Servitør

Arbeidsutvalget i Norges Unge Katolikker innkaller med dette til:

LANDSMØTE 2017

på Mariaholm fra 8. - 10. september 2017.

Landsmøtet er NUKs høyeste organ og arrangeres årlig. Viktige saker på Landsmøtet er bl.a. valg av NUKs leder og arbeidsutvalg, gjennomgang av regnskapet for 2016 og budsjettet for 2018, og NUKs arbeidsprogram for perioden 2017/2018.

Frist for påmelding er 04. september.

PÅMELDING OG INFORMASJON PÅ NUK.NO > VÅRE AKTIVITETER

**NORGES
UNGE
KATOLIKKER**

**SOMMERLEIRER
2017**

BLI MED PÅ SOMMERLEIR!

Norges Unge Katolikker arrangerer hvert år sommerleire for barn og ungdom i Norge. På våre leire står alltid Kristus, vår katolske tro og vårt felleskap i senter. Om du ønsker å treffe andre i din alder og ikke minst tilbringe en fantastisk og morsom uke sammen med andre unge katolikker, er denne leiren perfekt for deg!

Vi håper du blir med!

BARNELEIR OSLO/ØST på Mariaholm, Spydeberg

for barn og fra Østlandet, alder: 8-11 år

VESTLANDSLEIR på Fredtun, Karmøy

for barn fra Vestlandet, alder: 8 -14 år

BARNELEIR MIDT på Triangelheimen, Meråker

for barn fra Midt, alder: 8-11 år

BARNELEIR SØR på Stella Maris, Mandal

for barn fra Sørlandet, alder 8-11 år

DISTRIKTSLEIR FOR NORD på Sjunkehatten leirskole, Vatnlia

for barn og ungdom fra Nord Norge, alder: 8-18 år

JUNIORLEIR på Mariaholm, Spydeberg

for ungdom fra hele Norge, alder: 12 -14 år

UNGDOMSLEIR på Mariaholm, Spydeberg

for ungdom fra hele Norge, alder: 15-18 år

24.JUNI-1.JULI

24.JUNI-1.JULI

24.JUNI-1.JULI

24.JUNI-1.JULI

26.JUNI-2.JULI

1.JULI - 8.JULI

8.JULI-15.JULI

PÅMELDING OG INFORMASJON PÅ NUK.NO > VÅRE AKTIVITETER

Helgentegneserie:

1
Jeanne d'Arc ble født i Frankrike.

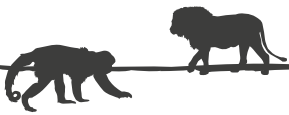
2
Engelskmennene prøvde å ta over Frankrike.

3
Da hun var 12 år, var hun i foreldrenes hage, og hun hørte en lys stemme og så et sterkt lys som blendet henne.

4
Hun fikk besøk av erkeengelen Mikael, som sa at hun skulle leve et godt liv og være god mot Gud. Hun fikk også besøk av to andre helgener som het St. Katarina og St. Margareta.

5
Etter dette begynte hun å høre stemmer. De sa at hun skulle få bort engelskmennene fra Frankrike og hjelpe kronprinsen å få kontroll over landet igjen.

St. Jeanne d'Arc

Hun reiste og spurte om hun kunne få bli med og krige blant soldatene. De lo av henne og sendte henne vekk.

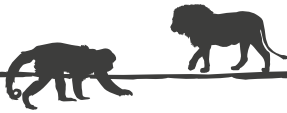
Hun prøvde igjen og denne gangen kledde hun seg i gutteklær og klippet håret sitt kort. Da fikk hun møte kronprinsen, og fortalte han om besøket fra engelen Mikael og stemmene.

Hun fikk lov til å bli med og kjempe, og fordi hun var så flink, ble hun sjef for en liten gruppe soldater.

Hun klarte å få engelskmennene til å dra fra Frankrike, og kronprinsen fikk tilbake landet.

Men så ble hun tatt til fange av engelskmennene. De sa at hun var en heks, og de brente henne på bålet, slik at hun døde. I dag er hun en helgen.

Oppgaver for de eldste

OPPGAVE 1:

Det var en gang en doktor som fikk en melding fra en syk gutt som trengte hjelp. Men doktoren klarer ikke å forstå hva den syke gutten skriver, fordi han bruker et annet språk! Kan du klare å hjelpe doktoren, når du får se koden til å forstå det ukjente språket?

Bokstav på vårt språk = Bokstav på den sykes språk

A = B	P = Q
B = C	Q = R
C = D	R = S
D = E	S = T
E = F	T = U
F = G	U = V
G = H	V = W
H = I	W = X
I = J	X = Y
J = K	Y = Z
K = L	Z = Æ
L = M	Æ = Ø
M = N	Ø = Å
N = O	Å = A
O = P	

Gutten sier: KFH IBS WPOEU J IBMTFO. LBM EV IKFMQF NFH?
Hva tror du doktoren svarer gutten?

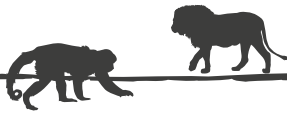
Gutten sier:
TA CSB! IWB TLBM KFH HKÅSF?
Hvilke gode råd kan doktoren gi gutten?

OPPGAVE 2:

Når det er noen som er syke og som trenger hjelp raskt, bruker legene sykebilen for å komme seg dit raskt. Men av og til er det mange veier å velge mellom. Hvilken vei gjør at sykebilen kommer seg fram til den syke personen?

Prestekall – er det en jobb?

Alle voksne har en jobb som de går til hver dag for å jobbe og tjene penger til hus, bil, klær, mat og drikke til familien. Det finnes mange forskjellige jobber som passer for forskjellige mennesker. Hvordan er det for prester? Er prestelivet også en slik jobb? Jeg har snakket med Marius Benedikt Horn og noen av kommuniionsbarna i St. Paul menighet i Bergen for å høre hva de mener om prestekall, hva det er og om det er en jobb.

«Gud gir alle mennesker ett kall og noen gutter kaller Han til å være prester. Prestens viktigste jobb er å lede menigheten og å gi sakramentene.

En gutt som Gud kaller til å være prest vil føle en lengsel til Kirken og til liturgien – spesielt til messen. Kirken begynte å ha altergutter, eller ministranter, til å hjelpe presten i feiringen av liturgiske handlinger, slik at de unge guttene kunne få se hvordan presten arbeider og lære hvordan liturgiene fungerer.

Når en prest blir ordinert (presteviet) så gir presten kroppen sin til Gud, han blir på en måte gift med Gud. Presten gir sine ører, munn og hender slik at Jesus som er den egentlige presten som feirer alle sakramentene for oss, kan gjøre dette igjennom presten. Når presten hører et skriftemål, så gir presten øret sitt til Jesus, og når presten feirer messe, gir presten hendene sine og

munnen sin til Jesus, slik at Jesus feirer messen for oss.

Å være prest er mer enn bare en jobb. Å være prest er en livsstil, og presten må bo i kirken, og er hele tiden tilgjengelig for menigheten når de trenger ham. En prests arbeidsdag starter når han våkner med bønn og slutter når han legger seg også med bønn. En prest kan ikke gifte seg og få barn fordi han skal vie livet sitt til Kirken og menigheten. Derfor er det menighetens jobb å ta vare på prestene så de har det godt, og hele tiden huske å be for prestene våre. Husk også å be om at Gud må kalle flere mennesker til å bli prester, slik at sakramentene alltid er tilgjengelige for oss.» - Marius Benedikt Horn.

Jeg ville høre hva noen av første kommuniionsbarna ved St. Paul menighet i Bergen tenkte om prestekall:

- 1 Hvorfor tror du noen blir prester?
- 2 Tror du de jobber for å tjene penger eller fordi de liker det de gjør?
- 3 Burde de fått betalt for det?

Førstekommuniensbarna ved St. Paul menighet i Bergen: Wiktoria (fra venstre), Maria Louise, Rekshana, Helena og Miguel (foran).

Wiktoria (9 år)

1. Jeg tror han blir prest for å hjelpe foreldrene med å passe barna. Uten en eneste prest hadde ingen trodd på Gud eller noe.
2. Jeg tror det er begge deler, ikke mest for å tjene penger, men det er bra for da kan han bygge sykehus for de som trenger det.
3. Han burde gjøre det frivillig, men kanskje få litt da.

Helena (8 år)

1. Jeg tror noen blir prest for å hjelpe barn å tenke på Gud og Jesus, og for å hjelpe foreldrene å lære barna sine om hva som er godt og vondt. Presten kan reise til land og hjelpe de syke og svake.
2. Jeg tror han gjør det 100% på begge, at de får penger for å hjelpe de fattige og bygge sykehus, men ikke at de gjør det bare for penger.
3. Han burde kanskje få betalt en gang i året. Hvor mye kommer an på hvor mye han har fra før, og hvor mye de som gir har. Kanskje en femhundrelapp. Hvis det hadde vært meg og noen hadde gitt meg 50kr hadde jeg sagt nei. For meg hadde jeg fått godt nok betalt gjennom å vite mer om Jesus, Gud og Maria, og å hjelpe andre.

Maria Louise (9 år)

1. Det er en uvanlig jobb, men det ser veldig gøy ut. Det er mange andre jobber som ser stress ut. Presten leser bare i en bok og så har han hjelpere til alt annet (fikse lys, ringe i klokken).
2. Jeg tror han gjør det for begge deler. Mest fordi han liker det. Han får det til å se gøy ut og kan få andre til å ville bli prest også, uten å si det, men bare fordi han smiler.
3. Hvis det hadde vært meg og noen hadde gitt meg 50kr hadde jeg sagt nei. For meg hadde jeg fått godt nok betalt gjennom å vite mer om Jesus, Gud og Maria, og å hjelpe andre.

Miguel (11 år)

1. Det er en jobb, men ikke en hard jobb. Jeg tror det er lett.
2. Han gjør det fordi han liker det han gjør.
3. Presten burde jobbe frivillig.

Rekshana (9 år)

1. Jeg tror noen blir prest gjennom brødet og vinen, å få Jesus inn i oss. Og at man blir prest for å hjelpe andre. Vi trenger prester for å være gode.
2. Jeg tror presten gjør det fordi han liker det, og at det han gjør er gøy, men ikke for å tjene penger. Men de trenger det for mat og for å gå til de fattige.
3. Han burde få sånn passe betalt for det.

Å være en misjonær kan også være arbeid

Av Joanna Bivand. *Bilde:* Iwona Lipinska, Joanna Bivand.

En misjonær er en person som er blitt sendt til et annet land for å fortelle om Jesus. Det kan være en prest, en munk eller en nonne, eller en vanlig person som meg eller deg. Jesus sa jo til oss: Gå ut i verden og fortell om det glade budskap!

Å være misjoner er også arbeid. Av og til er det mye arbeid. Misjonærer reiser ofte til land der det er farlig å være, eller der det er vanskelig å leve. Der forkynner de Guds Ord, altså de forteller om Gud. De viser hvordan det er å leve som kristen i hverdagen sin. De jobber på skoler, SFO, sykehus eller på en byggeplass. Ordenssamfunn som misjonærer, altså munk og nonner, driver ofte barnehjem eller så hjelper de andre som trenger mest hjelp der de er.

Vet du at det også fins misjonærer i Norge? Blant dem har vi *Missionaries of Charity* – kjærlighetens misjonærer betyr det. Denne ordenen ble grunnlagt av den hellige Mor Teresa av Calcutta. Nonne fra denne ordenen tjener og bor i Bergen. Utenom å be og å hjelpe til med katekese for barn i St. Paul menighet har de mange oppgaver. De hjelper hjemløse og folk som ikke har det så godt, og de møter folk som er ensomme som eldre som bor på pleiehjem. De besøker også familier som

ikke har bodd lenge i Norge og som trenger hjelp.

Også vi kan bli misjonærer og dra ut for å hjelpe. Vi kan bli små misjonærer der vi bor, for man kan hjelpe til overalt.

På vei til skolen, Jerusalem

Bycie misjonarzem to też praca

Misjonarz to osoba, która została wysłana do innego kraju, żeby mówić o Jezusie. Misjonarzem może być ksiądz, zakonnik, siostra zakonna albo normalna osoba, taka jak ty i ja. Pan Jezus powiedział „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody”.

Bycie misjonarzem to też praca, czasem nawet dość ciężka. Misjonarze wyjeżdżają często do krajów, gdzie może być niebezpiecznie lub gdzie warunki życia są trudne. Głoszą tam Słowo Boże, czyli po prostu opowiadają o Bogu. Pokazują tym w jaki sposób żyją, co to znaczy być chrześcijaninem. Poza tym robią dużo innych rzeczy. Pracują na przykład w szkołach, świetlicach, szpitalach, a nawet na budowie. Zakony misyjne prowadzą często domy dziecka i różnego rodzaju ośrodki pomocy dla osób potrzebującym.

A czy wiesz, że w Norwegii też pracują misjonarze? Są to Siostry Misjonarki Miłości z zakonu, który został założony przez św. Matkę Teresę z Kalkuty. Siostry służą i pracują w Bergen. Poza tym, że modlą się i uczestniczą w prowadzeniu katechezy, mają dużo innych zadań. Siostry pomagają osobom bezdomnym i ludziom starszym, którzy są samotni. Odwiedzają rodziny, które właśnie przyjechały do Norwegii i które potrzebują pomocy.

Każdy z nas może zostać misjonarzem i wyjechać, żeby pomagać. Każdy z nas może też zostać małym misjonarzem tam, gdzie mieszka. Pomagać można wszędzie. Każdy z nas może mieć małą pracę – pracować jako mały misjonarz tam, gdzie mieszka. Pomagać tym, którzy tego potrzebują.

Elisabethsøstre, Jerusalem.

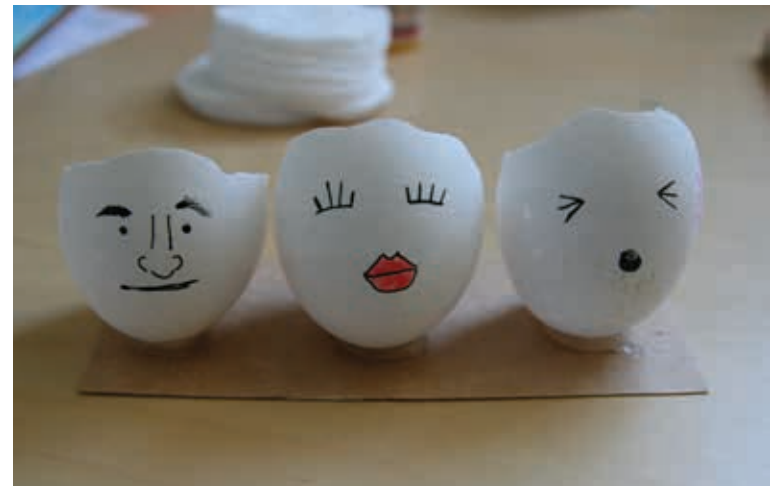
DET KREATIVE HJØRNET:

Gro Karse!

Våren nærmer seg med stormskritt, og snart ser vi at hestehoven begynner å gro i veikanten. Det kan også være gøy å plante blomster eller grønnsaker selv. Noen ganger synes jeg at det tar utrolig lang tid før det begynner å gro. Derfor liker jeg karse! Etter noen dager begynner de å gro og etter en uke kan man spise spirene. Nam nam!

Du trenger:

- ◆ Karse
- ◆ Bomull eller jord
- ◆ En beholder du kan gro karse i: eggeskall, yoghurtbeger, bunnen av en melkekartong
- ◆ Tegneblyanter

1: Pynt beholderen du skal gro karse i. Bruk farger og fjær - alt er lov. Supertips! Tegn ansikter på eggeskallene og så vil det se ut som det gror hår når karsen vokser!

2: Legg bomull i beholderen.

3: Legg frø i beholderen. Hell oppi litt vann.

4: Vent og se på at karsen gror! Den begynner å gro etter et par dager, og kan spises etter omtrent en uke.

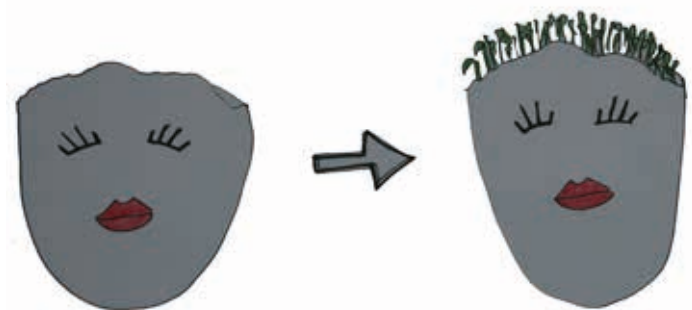

FOTO: LUCA UPPER / UNSPLASH.COM